Èxits i desil·lusions, el balanç dels atletes' de les nostres comarques a Atenes

XAVIER PRUNÉS
Atenes

Una mica de tot. De la magnífica plata d'Hermida a l'enfonsament de Llobet, de les medalles assolides per Jaume Mas com a seleccionador de ciclisme en pista a Carles Juanmartí, el palista de la Seu d'Urgell que es va quedar a un sol lloc de disputar la final d'eslàlom de K-1 en piragüisme d'aigües braves.

Josep Antoni Hermida va ser un dels grans animadors de la delegació estatal en el darrer cap de setmana dels Jocs Olímpics d'Atenes. La seva va ser la dinovena i última medalla de l'esport espanyol a la capital grega, i Hermida la va celebrar de valent: *«feia quatre anys que l'esperava. No volia quedar-me una altra vegada a prop del podi, és terrible. Ara no m'adormiré, tinc el mundial d'aquí a dues setmanes i vull continuar al davant»*. Hermida va riure i va plorar recordant els esforços que li ha costat la plata d'Atenes, amb una caiguda inclosa a mitja cursa.

També va plorar, però d'impotència, Xavier Llobet. Tota l'estratègia que tenien preparada amb Iván Raña en el triatló olímpic se'n va anar en orris en quedar-se tallats en la primera volta del ciclisme. El manresà ho va explicar dient que *«vam arribar revolucionats de forma. Vist ara penso que ens vam entrenar massa, vam treballar en excés»*. Llobet, que ha tingut el suport del també manresà Ivo Clotet (el seu entrenador personal), defuig que li pesessin les crítiques dels que han quedat fora de l'equip olímpic, ja que el seleccionador va preferir que ell estigués al costat de Raña: *«sóc un professional, porto quatre europeus i tres mundials amb l'Iván, els resultats han estat sempre excel·lents. Aquí no ens ha sortit bé, però ja estem pensant en la Copa del Món del setembre a Madrid»*. Llobet, que va abandonar la prova a Grècia, va recuperar l'ànim i el bon humor a les poques hores, ben acompanya per la seva nova xicota, la mallorquina Roser Vives, que també va competir.

L'altre esportista de les nostres comarques present als Jocs va ser l'urgellenc Carles Juanmartí. Una errada en la baixada de semifinals de K-1, en el maleït pal 13, el va deixar fora de la final: *«va ser una llàstima, però estic força content, ho hagués firmat abans de venir. A més a més, aquesta vegada he estat convivint a la mateixa vila olímpica, no com a Sydney, on estàvem desplaçats a molts quilòmetres»*.

En el capítol dels tècnics, qui torna més satisfet és l'esparreguerí Jaume Mas, que va encertar en el seu pronòstic de quatre medalles en ciclisme en pista. Joan Creus, l'ajudant de Mario Pes-

PEER GRIMMEISE

Hermida va obtenir la plata en ciclisme de muntanya

XAVIER PRUNÉS

Xavier Llobet no va acabar el triatló

XAVIER PRUNÉS

Juanmartí va quedar a un pas de la final

XAVIER PRUNÉS

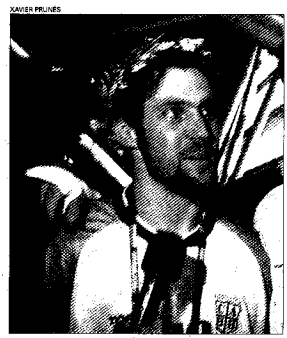

Nocioni va conquerir l'or de basquetbol

quera en bàsquet, va dir que *«som protagonistes d'una paradoxa que crec que no es repetirà més, perquè ho han de corregir. Hem perdut un partit, amb Estats Units, i hem acabat setens! Però hem jugat bé. Personalment, aprens molt d'una experiència com els Jocs»*. Carles Subirana, manresà que viu a Igualada i és el director tècnic de la Federació Espanyola de Natació, ha vist el bon rendiment de les nedadores, tot i que han quedat lluny de les medalles. Albert Estiarte i Òscar Muncunill, metge i fisio, respectivament, de la selecció estatal de waterpolo, han assistit al comiat d'una generació gloriosa de jugadors que va aconseguir grans èxits en els anys precedents.

En l'àmbit directiu, el manresà Manel Estiarte no va ser reelegit com a membre del COI per part dels atletes: *«ho tenia molt assumit, ja m'ho pensava, tot i que estic content perquè vaig treure molts vots. Acaba una etapa, però sempre estaré a prop de l'esport, d'una manera o d'una altra»*.

Puigcerdà omplirà un autocar per donar la benvinguda a l'atleta a Barcelona

JAUME RIBÓ/Puigcerdà

Puigcerdà vol donar una rebuda molt càlida al seu campió olímpic, que es preveu que arribi avui a Barcelona a les 8 del vespre. Per donar-li la benvinguda a l'aeroport del Prat, l'Ajuntament ceretà ha organitzat un autocar, que s'omplirà amb els familiars, amics i veïns del ciclista que dissabte va tenir amb l'ai al cor tota la població.

Quan trepitgi sòl català, Hermida es trobarà amb tota la gent que ha viscut en la pròpia pell l'obtenció de la medalla de plata. La seva dona, Sandra Moles, va explicar que el corredor està assabentat de les enormes mostres de suport i de la gran mobilització popular que ha generat el seu triomf a Catalunya, però *«fins que no ho vegi no s'adonarà del que hi ha»*. Els seus familiars estan *«molt emocionats»* i ja l'esperen amb una recopilació de tots els diaris que han anunciat la seva gesta.

Moles va parlar ahir amb el seu marit, que s'estava preparant per assistir a la cerimònia de clausura, amb la intenció d'estar *«ben a prop»* de la bandera. La dona de l'esportista va reconèixer que *«estem molt emocionats»*, i el seu mòbil *«no ha parat de sonar»*. A més, els pares de Moles, que regenten una xarcuteria, no han parat de rebre felicitacions. Segons ella, Hermida està *«molt content»*, tot i que encara li fa una mica de mal la cama. Dissabte a la nit ja va celebrar la medalla amb una festa, i ara comença a *«pair»* l'èxit.

POSTALS D'ATENES

Pequín ens ha de deixar més contents

Han acabat uns Jocs Olímpics que seran, esperem-ho, de transició cap a temps millors. Pel que fa a l'immens *sidral* que suposa la concentració d'atletes, de banderes i de patrocinadors, Atenes ha passat l'examen amb un aprovadet justet, tot i *estudiar* a última hora i fer alguns deures només a mitges. Jacques Rogge, que debutava al timó del COI rellevant Samaranch, pot respirar, tot i que el futur que l'espera no és per relaxar-se: lluita contra el dopatge i contra les acusacions de corrupció interna.

Han estat uns Jocs correctes, però no els millors de la història, una classificació subjectiva en la qual Sydney es mantindria al capdavant, amb Barcelona ben a prop. En ambdós llocs hi va haver un aire de festa al carrer que no s'ha repetit. L'organització de les proves ha anat marxant i la massificació es va frenant, no s'han afegit esports al programa olímpic i algun podria sortir-ne en la propera edició. El concepte de vila olímpica és un altre dels temes revisables.

Pel que fa a a la representació estatal espanyola, les dinou medalles finals (nou han estat catalanes) s'han quedat a la meitat de les previsions més optimistes, que en vaticinaven 38, 10 de les quals d'or (han estat 3). Després d'un inici catastròfic, a [illegible] remuntar. Però Espanya té encara un paper secundari en modalitats tan bàsiques com la natació i l'atletisme. En esports d'equip, es torna amb les mans buides, malgrat que el bàsquet i l'hoquei van il·lusionar.

Marxo d'Atenes més convençut que les illes gregues són precioses i recomanables, però que per la capital només s'hi ha de passar una tarda per trepitjar l'Acròpolis i sopar a la Plaka. Això sí, alguns carrers tenen el paviment tan trencat que et recorden Manresa, et sents com a casa. Adéu Atenes, ens veiem a Pequín!